Հայկազան տոհմի, Զայնեալ Արամի, Դամ-
բար լուսալի։
Ճանանչ արբենի, Մերժիչ խաւարի, Ցրս-
տակ հայելի,
Նրմանն ծափիւղի, Շարս բնդ մարգարտի, Ոս-
կի սոփելի։
Զրճնաղ ի մարմնի, Պարծանք աշխարհի, Զան
նոր Սիովնի,
Ոաբբի հրաշալի. Սիւն Հայաստանի, Վար-
ժիչ ամենի։
Տանըս Արամի, Բամից համայնի, Ցնծութիւն
ուրտի,
Իիւթական մարմնի, Փայլեալ աշխարհի, Բա-
րող կենդանի։

* * *

Բ.

Աւտար էի քոյացուցէր
Բացեա էի քեզ հրպեցեր
Գլորեալ էի արդ կանգնեցեր
Դըրդուեալ էի հաստատեցեր։
Եղծեալ էի նորոգեցեր
Զանխուլ էի յայտնեալ ցուցեր
Էրէր էի հաստատեցեր
Ընկեալ էի վեր բերեցեր։